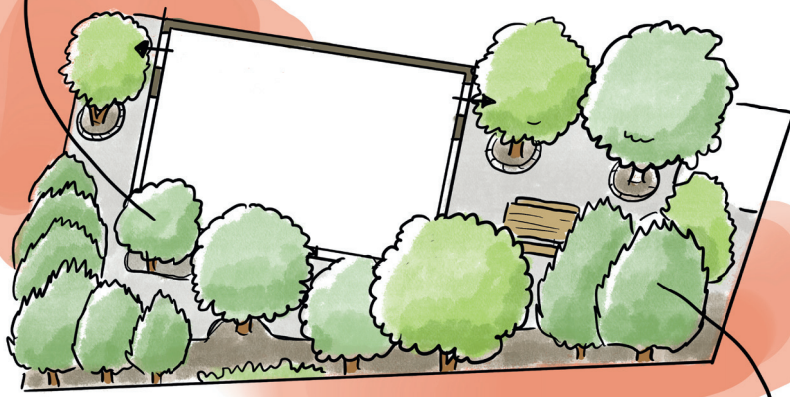

ZEIST

Geronimo's Panbos

minibos 75 m²

hele tuin is
een minibos,
veel schaduw

Dichtgetegeld

Toen Jeroen in 2006 in zijn huurwoning aan de Bachlaan in Zeist trok, was de tuin door de vorige bewoners volledig versteend. 'Er stonden wel een paar acaciabomen en ook een aantal coniferen, maar mijn tuin was tot aan de voet van deze bomen betegeld.' Hij begon met het verwijderen van de tegels, en gebruikte die om een aantal groenperkjes te maken. Hij legde ook een gazonnetje aan, maar dat heeft ondertussen plaatsgemaakt voor een tuintje waar zijn dochter normaal gesproken pompoenen kweekt. 'Alleen dit jaar had ze het zo druk met haar examen en is het er niet van gekomen,' zegt hij wijzend naar de braakliggende border.

Koel microklimaat

Van een afstand is zijn huis al bijna niet meer zichtbaar door alle bomen en het bladerdek rondom zijn huis is zo goed als gesloten. 'Voel je hoe lekker koel het is?' merkt Jeroen op. 'Tijdens hittegolven is de temperatuur in mijn huis ook gewoon aangenaam, het is gewoon een natuurlijke airco,' stelt hij trots vast. Toch kiezen weinig mensen voor grote bomen in een kleine tuin, omdat ze het licht in huis wegnemen. 'Maar dat is het mooie aan loofbomen,' zegt Jeroen. 'In de zomer bieden ze beschutting en in de winter laten ze hun blad vallen en hebben we toch voldoende licht in huis.'

Oude bosgrond

'Ik woon aan de Bachlaan in Zeist en veel mensen denken dat onze straat vernoemd is naar de componist,' legt Jeroen uit, 'maar Bach betekent ook 'beek' en verwijst naar de afwatering van de Heuvelrug die hier achterlangs nog zichtbaar stroomt. Mijn tuin was gewoon ooit onderdeel van het Panbos en ik vind het daarom ook prachtig om de bomen in mijn tuin de ruimte te geven.' In zijn kronkelende borders plantte hij geen bomen, die kwamen vanzelf. Op een meter van zijn achtergevel staat nu een iep van 10 meter hoog en tegen

het schuurtje in de achtertuin groeit een huizenhoge berk. 'Ik vind het gewoon leuk om mijn linde, iep en berk te zien groeien. Het laat zien dat je niet altijd iets hoeft te doen, maar ook gewoon dingen op hun beloop kan laten en kijken wat er gebeurt.'

Buren

Niet iedereen deelt zijn enthousiasme voor hoge bomen. 'Ik krijg toch klachten of opmerkingen van buren,' vertelt hij. 'Mijn vorige buurman had last van mijn iep, dus die heb ik toen wat gesnoeid.' Zijn tuin grenst aan de stoep en de bomen trekken zich nu eenmaal niks aan van erfgrenzen. Dat er bladeren op de stoep vallen, vinden zijn buren soms vervelend. 'Ik houd de stoep daarom ook vrij en veeg in de herfst toch even de bladeren weg,' licht hij toe. Toch heeft de buurt ontdekt dat het bladerdak boven de stoep ook zo zijn voordelen heeft. In de warme zomers van 2019 en 2020 zochten de buren naar verkoeling en zaten ze aan de andere kant van zijn schutting op een stoel in de schaduw van zijn bomen.

Rare vogels

Hoewel Jeroen blij is met zijn bomen, schaamt hij zich toch ook weleens voor zijn tuin. 'Ik ben natuurlijk een vreemde eend in de bijt, omdat ik niet veel aan onderhoud doe. Mensen vinden het toch gauw een zootje,' merkt hij op. 'Mijn familie kan het ook niet laten om opmerkingen te maken. Dat vind ik soms wel lastig.' De vogels in zijn tuin lijken minder

last te hebben van de rommel. Hij krijgt regelmatig bezoek van duiven, mussen, meesjes en eksters. 'Ik ben ook zo blij met de mussen in mijn tuin,' vertelt hij enthousiast. 'Ik ben een krijger en train elke ochtend in mijn tuin. De mussen komen dan altijd even kijken wat ik aan het doen ben, dat vind ik zo bijzonder.'

Thuis tussen de bomen

Op zijn vijfde verhuisde hij van de polders in Sassenheim naar het bosrijke Maarn. In het bos vond hij houvast. Op bomen kan hij sindsdien bouwen, zij brengen hem dichterbij zichzelf. 'Ik denk dat we thuis horen tussen de bomen,' legt hij uit. 'Ik zie dat ook als ik met NatuurWijs kinderen mee het bos in neem. Er daalt een soort rust op ze neer en ze zijn ook aardiger tegen elkaar.' Jeroen gelooft zelfs dat bomen de wereldvrede dichterbij kunnen brengen. 'Natuur brengt je dichterbij jezelf en als iedereen dicht bij zichzelf staat, dan is er wereldvrede.'

Perzisch ijzerhout

'Het liefste had ik inlandse bomen geplant, maar ik wilde de bomen die er al stonden niet weghalen,' legt Jeroen uit. 'Voor die coniferen had ik bijvoorbeeld nooit gekozen.' Toch is hij achteraf blij dat hij ze heeft laten staan. 'Ik geniet bijvoorbeeld van het bolle bladerdek van mijn acacia en de gedroogde toppen van de conifeer gebruik ik als wierook – die ruiken geweldig.' Hij plantte later nog een linde (zaailing linde van Heede), een kers, een meidoorn en een Perzische ijzerhout. 'Die

verkleurt zo prachtig mooi,' vertelt hij. 'In de herfst slaan de bladeren vuurrood uit.'

Bomen op de kaart

Tot zijn grote spijt sneuvelde de ijzerhout een paar jaar later. In de buurt werden nieuwe kabels gelegd en daardoor moest de boom tot drie keer toe worden uitgegraven. Volgens Jeroen had hij het gewoon gered als de werkzaamheden wat slimmer waren aangepakt. Maar ze hielden gewoon geen rekening met de boom. Het verlies van zijn boom bracht hem wel op een idee. Als hij alle bomen van Nederland op de kaart zou zetten, dan kunnen projectontwikkelaars en wegenbouwers voortaan bestaande bomen beter inpassen in hun werkzaamheden. Op deze manier wist hij een paar jaar later een aantal eeuwenoude beuken bij de oprit van de A12 in Driebergen te redden. Op zijn aandringen werd de oprit om de bestaande bomen heen geleid, waardoor de statige beuken behouden bleven.

Wil jij ook de bomen in jouw minibos beschermen? Zet ze dan op de kaart via bomenopdekaart.nl.

Natuurbeleving

Jeroens werk draait ook om bomen. Hij organiseert bostochten en bomenreizen in Engeland voor boomverzorgers of voor groepen uit het bedrijfsleven. Daarnaast is hij ook actief als NatuurWijzer en neemt hij regelmatig groepen kinderen mee het bos in. Wat hem betreft is natuurbeleving

belangrijker dan kennis over de natuur. 'De belangrijkste voorwaarde om contact te maken met een boom,' legt Jeroen uit, 'is of je de boom mooi vindt en daarvoor hoef je eigenlijk alleen maar te kijken.' Toen hij dit voorjaar de kamer van zijn dochter binnenliep, keek ze naar buiten en zei: 'Mooi hè, pap, dat de boom weer tot leven komt!' Meer is volgens Jeroen ook niet nodig, het maakt die boom geen snars uit of jij weet dat het een iep is.

Toch vindt hij het ook leuk om mensen bewust te maken van de dingen die je niet kunt zien. Hij nodigt deelnemers aan zijn reizen uit om neer te strijken naast een boom en zich te verwonderen over de ondergrondse wereld van aarde en

water, hoe een boom samenwerkt met licht en lucht. 'Onder de grond is het toch echt pikkedonker, maar een boom brengt via zijn bladeren en wortels het licht onder de grond in de vorm van suikers. Waanzinnig toch?'

Luie tuinier

Jeroen doet niet veel aan beheer. Hij laat zijn acacia's soms bij snoeien omdat ze anders met harde wind tegen zijn huis aan waaien, veegt de bladeren zo nu en dan op en houdt de stoep vrij. Maar verder laat hij de natuur lekker haar gang gaan en heeft hij de tijd om te genieten van zijn lommerrijke tuin, of voor een potje Pencak Silat (Indonesische krijgskunst) met de mussen.

Plantenlijst

Noorse esdoorn (*Acer platanoides*)

Zachte berk (*Betula pubescens*)

Schijncipres (*Chamaecyparis*)

Eenstijlige meidoorn (*Crataegus monogyna*)

Levensboom (*Thuja occidentalis*, 'holmstrup')

Acacia (*Robinia pseudoacacia*)

Reuzelevensboom (*Thuja plicata*)

Zomerlinde (*Tilia platyphyllos*)

Gladde iep (*Ulmus minor*)